

Obsah

II *Sdělení*

SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Evropská komise

2017/C 327/01

Oznámení Komise o uplatňování právních předpisů EU v oblasti potravin a ochrany spotřebitele v případech dvojí kvality výrobků – konkrétní případ potravin 1

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Evropská komise

2017/C 327/02

Směnné kurzy vůči euru 8

2017/C 327/03

Nová národní strana euromincí určených k oběhu 9

2017/C 327/04

Nová národní strana euromincí určených k oběhu 10

V Oznámení

ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍ SE PROVÁDĚNÍ POLITIKY HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Evropská komise

2017/C 327/05

Předběžné oznámení o spojení podniků (Věc M.8623 – Borealis/OTPP/SSE/Maple) – Věc, která může být posouzena zjednodušeným postupem ⁽¹⁾ 11

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

II

(Sdělení)

SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÁ KOMISE

Oznámení Komise o uplatňování právních předpisů EU v oblasti potravin a ochrany spotřebitele v případech dvojí kvality výrobků – konkrétní případ potravin

(2017/C 327/01)

Volný pohyb zboží je jednou ze čtyř základních svobod jednotného trhu. Jednotný trh se zbožím podporuje inovace v oblasti trhů s výrobky a zároveň nabízí více příležitostí pro podniky a větší výběr pro spotřebitele v celé Evropě.

Volný pohyb zboží nutně neznamená, že každý výrobek musí být ve všech částech jednotného trhu stejný. Spotřebitelé mohou nakupovat výrobky podle vlastního výběru a provozovatelé podniků zase mají možnost uvádět na trh a prodávat zboží s různým složením nebo různými vlastnostmi za předpokladu, že plně dodržují právní předpisy EU (ať už se jedná o předpisy týkající se bezpečnosti výrobků, označování nebo o jiné horizontální nebo odvětvové právní předpisy). Aby podnik prosperoval, musí své výrobky neustále přizpůsobovat a inovovat a zohledňovat přitom na různé trendy vývoje poptávky, logistické problémy a nové technologie. Dokonce i výrobky stejné značky mohou mít odlišné vlastnosti, a sice v důsledku legitimních faktorů, jako je místo výroby nebo preference spotřebitelů v cílových regionech. Znepokojení však může vyvolávat situace, kdy jsou výrobky s totožnou značkou, ale odlišným složením uváděny na trh způsobem, který by mohl spotřebitele uvést v omyl.

EU vytvořila komplexní právní rámec pro ochranu práv spotřebitelů. Účinná ochrana spotřebitelů je nezbytná pro efektivní a dobře fungující trh. Tento rámec zahrnuje i ochranu spotřebitelů před zavádějícími informacemi a obchodními praktikami.

Otázka dvojí kvality některých výrobků⁽¹⁾, zejména potravinářských výrobků, je zdrojem stále rostoucích obav. V březnu 2017 přivítala Evropská rada iniciativu Komise tento problém dále řešit. Jak jasně zdůraznil předseda Juncker ve svém projevu o stavu Unie⁽²⁾, v Unii, kde jsou si všichni občané rovni, nemohou existovat spotřebitelé druhé kategorie a je nepřijatelné, aby „občanům v některých částech Evropy byly pod stejnou značkou a ve stejném balení prodávány potraviny nižší kvality než občanům v jiných zemích“. Komise podniká kroky v řadě oblastí, aby obnovila důvěru občanů v jednotný trh, a rozhodla se nejprve se zaměřit na oblast potravin.

Tato iniciativa má podobu dialogu se zúčastněnými stranami v kombinaci s praktickými kroky, které umožní příslušným orgánům přijímat konkrétní opatření. V návaznosti na jednání, jež proběhla na zasedání Evropské rady v březnu 2017, předložila Komise tuto otázku fóru na vysoké úrovni pro lepší fungování potravinového řetězce s cílem zahájit dialog mezi výrobním odvětvím, spotřebiteli a vnitrostátními orgány. Tento dialog bude pokračovat i v následujících měsících. Komise kromě toho připravuje konkrétní opatření k zajištění spolehlivých a srovnatelných důkazů, nejprve v oblasti potravin. Společné výzkumné středisko pracuje na pokynech pro společnou metodiku testování, přičemž konečným cílem je mít srovnatelné a spolehlivé testy v celé EU. To je nezbytný předpoklad k posouzení závažnosti tohoto problému a k zajištění spolehlivých důkazů, jež jsou nezbytné pro opatření, která mají být přijata.

⁽¹⁾ Tj. výrobků uváděných na jednotný trh pod toutéž značkou nebo ochrannou známkou, ale s rozdílným obsahem, složením nebo jakostí v jednotlivých členských státech EU.

⁽²⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_SPEECH-17-3165_cs.htm

Dalším krokem směrem k vyjasnění a transparentnosti by bylo zlepšit informace o přesném obsahu výrobku. V oblasti potravin jedná Komise s podniky, zejména s výrobci potravin a maloobchodníky, o tom, jak zajistit plnou transparentnost ohledně složení výrobků (nad rámec stávajících zákonných povinností). Jednou ze zvažovaných možností je kodex chování pro výrobce, který by stanovil normy, jež musí být dodržovány, aby se zabránilo problémům s dvojí kvalitou. Kromě toho se Komise zaměřuje na prosazování příslušných právních předpisů EU, a sice spolu s vnitrostátními orgány na ochranu spotřebitele a orgány odpovědnými za kontrolu potravin.

Toto oznámení přispívá k této celkové strategii a jeho cílem je usnadnit praktické uplatňování stávajícího práva. Pro řešení otázky dvojí kvality výrobků lze použít několik právních předpisů EU. Pokud jde konkrétně o potravinářské výrobky, které jsou předmětem tohoto oznámení, jedná se o tyto předpisy:

- tzv. „obecné nařízení o potravinovém právu“⁽¹⁾, které má zajistit, aby bylo možné na trh EU uvádět pouze bezpečné potraviny a aby spotřebitelé byli přesně informováni a nebyli uváděni v omyl, pokud jde o složení a vlastnosti potravin nabízených k prodeji,
- tzv. „nařízení o poskytování informací o potravinách spotřebitelům“⁽²⁾, které stanoví obecná pravidla a požadavky na označování, včetně povinnosti uvádět úplný seznam složek, a které umožňuje spotřebitelům získat úplné informace o složení potravinářských výrobků⁽³⁾,
- tzv. „směrnice o nekalých obchodních praktikách“⁽⁴⁾, která zajišťuje, aby spotřebitelé nebyli klamáni nebo vystavováni agresivním obchodním praktikám a aby tvrzení obchodníků v EU byla jasná, správná a prokazatelná. Jejím cílem je umožnit spotřebitelům činit informovaná a smysluplná rozhodnutí. Tato horizontální směrnice se vztahuje na řadu obchodních praktik, které jsou rovněž upraveny dalšími obecnými nebo odvětvovými právními předpisy EU, např. pokud jde o potraviny, hračky, kosmetické přípravky, detergenty atd., ale pouze pro ty aspekty, na něž se nevztahují odvětvové právní předpisy.

Zajistit dodržování spotřebitelského *acquis* EU a prosazovat evropské právní předpisy týkající se bezpečnosti a označování potravin na vnitrostátní úrovni je úlohou členských států, a zejména vnitrostátních orgánů na ochranu spotřebitele a orgánů odpovědných za kontrolu potravin. Komise je však odhodlána pomoci vnitrostátním orgánům tím, že jim poskytne nezbytnou podporu a poradenství. Toto oznámení objasňuje příslušný legislativní rámec s cílem poskytnout vnitrostátním orgánům nástroje a ukazatele pro zajištění jeho řádného prosazování. Mělo by být chápáno jako první krok iniciativy Komise na podporu vnitrostátních donucovacích orgánů v jejich úsilí o skoncování s nekalými praktikami. Toto oznámení může být aktualizováno na základě nových skutečností, které vyplynou ze společné metodiky testování, a pokud jde o jiné výrobky než potraviny.

1. Požadavky týkající se nezavádějících informací podle nařízení (EU) č. 1169/2011

V souladu s požadavkem uvedeným v článku 8 nařízení (ES) č. 178/2002 o obecných zásadách a požadavcích potravinového práva, přičemž potravinové právo se zaměřuje na prevenci praktik, které mohou spotřebitele uvádět v omyl, zavádí nařízení (EU) č. 1169/2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům komplexní právní rámec, jehož cílem je zajistit nejen vysokou úroveň ochrany zdraví spotřebitelů a jejich sociálních a hospodářských zájmů, ale také volný pohyb bezpečných a zdravých potravin na jednotném trhu EU.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnice Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004 (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18).

⁽³⁾ Na některé výrobky, jako je čokoláda, ovocné šťávy a džemy, se na základě harmonizovaných právních předpisů EU nebo vnitrostátních právních předpisů vztahují zvláštní požadavky na složení nebo režimy jakosti.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22).

Za tímto účelem zavádí zmíněné nařízení obecnou zásadu, že informace o potravinách nesmějí být zavádějící, zejména:

- pokud jde o charakteristiky potraviny a zvláště o její povahu, totožnost, vlastnosti, složení, množství, trvanlivost, zemi původu nebo místo provenience, způsob výroby nebo získání, a
- vyvoláváním dojmu na základě vzhledu, popisu nebo vyobrazení, že je přítomna určitá potravina nebo složka, ačkoli ve skutečnosti byla určitá přirozeně se vyskytující součást nebo běžně používaná složka v této potravine nahrazena odlišnou součástí nebo složkou.

Uvedené nařízení rovněž stanoví seznam povinných informací, které by měly být v zásadě uvedeny na všech potravinách: jedná se zejména o název potraviny, seznam složek, množství určitých složek nebo skupin složek, informace o alergenech, výživové údaje atd. Informace o potravinách musí být přesné, jasné a spotřebitelům snadno srozumitelné. Za tímto účelem stanoví nařízení zvláštní požadavky na uvádění povinných informací, včetně minimální velikosti písma.

Útvary Komise intenzivně spolupracovaly s příslušnými orgány členských států, aby se podpořilo společné porozumění a usnadnilo se uplatňování pravidel nařízení o poskytování informací o potravinách, a v současné době dokončují oznámení, které Komise zanedlouho přijme. Konkrétní pokyny, pokud jde o informace o látkách nebo produktech vyvolávajících alergie nebo nesnášenlivost, byly vydány prostřednictvím oznámení Komise C(2017) 4864 final ze dne 13. července 2017.

Pokud jde o příslušné donucovací orgány, kontrola dodržování nařízení o poskytování informací o potravinách by proto měla být prvním krokem při šetření toho, zda uvádění potravinářských výrobků na trh probíhá v souladu s požadavky.

2. Uvádění informací o vlastnostech výrobků podle směrnice 2005/29/ES o nekalých obchodních praktikách

Provázanost s potravinovým právem, a zejména s nařízením o poskytování informací o potravinách – zásada lex specialis a její dopad na prosazování právních předpisů

Podle zásady *lex specialis* zakotvené v čl. 3 odst. 4 směrnice o nekalých obchodních praktikách platí, že v případě rozporu nebo překrývání mezi uvedenou směrnicí a odvětvovými ustanoveními práva EU, která upravují určité aspekty nekalých obchodních praktik, jsou tato odvětvová pravidla pro tyto určité aspekty rozhodná a použijí se⁽¹⁾. Směrnice však bude i nadále použitelná pro posuzování dalších možných aspektů obchodních praktik, na které se odvětvová ustanovení nevztahují. Směrnicí lze tedy obvykle uplatňovat společně s odvětvovými předpisy EU komplementárním způsobem. Jelikož článek 11 směrnice vyžaduje, aby všechny členské státy zajistily, aby existovaly vhodné a účinné prostředky pro boj proti nekalým obchodním praktikám, v těch členských státech, kde jsou za prosazování směrnice a příslušných odvětvových právních předpisů odpovědné různé orgány, by měly tyto orgány úzce spolupracovat, aby zajistily, že výsledky jejich šetření týkající se téhož obchodníka a/nebo obchodní praktiky budou konzistentní⁽²⁾.

Je rovněž nutno zdůraznit, že informace požadované odvětvovým právem EU v souvislosti s obchodní komunikací, včetně reklamy a uvádění na trh, se podle směrnice považují za „podstatné“⁽³⁾. Podstatnými informacemi se rozumí klíčové informace, které musí provozovatelé podniků poskytnout spotřebitelům, aby jim umožnili učinit informované rozhodnutí o obchodní transakci⁽⁴⁾. Neposkytnutí takových podstatných informací lze považovat za klamavou obchodní praktiku, jestliže takové opomenutí může vést k tomu, že průměrný spotřebitel učiní rozhodnutí o obchodní transakci, které by jinak neuskutečnil.

⁽¹⁾ Další odvětvové právní předpisy jsou uvedeny např. v kapitole IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1379/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné organizaci trhů s produkty rybolovu a akvakultury a o změně nařízení Rady (ES) č. 1184/2006 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 104/2000 (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 1).

⁽²⁾ Viz zejména s. 17 pokynů k provádění/uplatňování směrnice 2005/29/ES o nekalých obchodních praktikách (k dispozici na internetové stránce: http://ec.europa.eu/consumers/consumer_rights/unfair-trade/unfair-practices/index_en.htm).

⁽³⁾ Čl. 7 odst. 5 směrnice a s. 17–19 pokynů k provádění/uplatňování směrnice 2005/29/ES o nekalých obchodních praktikách.

⁽⁴⁾ Čl. 7 odst. 1 a 2 směrnice a s. 69 pokynů k provádění/uplatňování směrnice 2005/29/ES o nekalých obchodních praktikách.

Například nařízení o poskytování informací o potravinách vyžaduje, aby provozovatelé podniků poskytovali specifické informace o výrobcích, jako je množství určitých složek nebo skupin složek. Tyto informace představují „podstatné“ informace ve smyslu čl. 7 odst. 5 směrnice. Opomenutí poskytnout tyto informace by mohlo být po individuálním posouzení považováno za zavádějící, jelikož může mít vliv na rozhodnutí průměrného spotřebitele o obchodní transakci.

Uplatňování směrnice o nekalých obchodních praktikách na obchodní praktiky

Směrnice o nekalých obchodních praktikách funguje jako bezpečnostní síť zajišťující, aby bylo možné ve všech odvětvích zachovat vysokou společnou úroveň ochrany spotřebitele, a doplňuje jiné právní předpisy EU a odstraňuje jejich nedostatky. Směrnice zakazuje veškeré obchodní praktiky, pokud obsahují nesprávné informace nebo pokud jakýmkoli způsobem uvádějí nebo jsou schopné uvést průměrného spotřebitele v omyl, i když informace jsou věcně správné, pokud jde o hlavní znaky výrobku, což v obou případech vede nebo může vést spotřebitele k rozhodnutí o obchodní transakci, které by jinak neučinil.

Posouzení toho, zda je určitá obchodní praktika v rozporu se směrnicí o nekalých obchodních praktikách, vyžaduje hodnocení jednotlivých případů.

Uvádění zboží na trh ve stejném balení a se stejným označením, ale s odlišným složením a senzorickým profilem by mohlo být v rozporu se směrnicí o nekalých obchodních praktikách, pokud lze v jednotlivých případech prokázat, že:

- spotřebitelé mají v souvislosti s určitým výrobkem legitimní konkrétní očekávání vyplývající ze srovnání s „referenčním výrobkem“ a výrobek se od těchto očekávání významně odchyľuje,
- obchodník opomene sdělit nebo nesdělí spotřebitelům odpovídající informace a spotřebitelé nechápou, že jejich očekávání mohou být odlišná,
- tyto nepřiměřené nebo nedostatečné informace mohou narušit ekonomické chování průměrného spotřebitele, například tím, že jej přimějí koupit výrobek, který by za jiných okolností nekoupil.

Pro charakterizaci „referenčního výrobku“ by mohla být užitečná tato kritéria:

- i. výrobek je uváděn na trh „ve stejném balení a se stejným označením“ v několika členských státech;
- ii. výrobek je prodáván ve většině těchto členských států s daným složením; a
- iii. to, jak spotřebitelé vnímají hlavní znaky výrobku, odpovídá složení daného výrobku, jak je inzerován ve většině těchto členských států.

Z činnosti, kterou v současnosti vykonává Společné výzkumné středisko, vyplynou další ukazatele pro zdokonalení srovnávacích testů potravin.

Pro účely takového posuzování jednotlivých případů by mohlo být užitečné použít tyto prvky:

- hlavní znaky výrobku, které průměrný spotřebitel pravděpodobně bere v úvahu při svém rozhodování o koupi a které hrají roli při jeho kladném nebo záporném rozhodnutí o obchodní transakci⁽¹⁾,
- zda byly informace o hlavních znacích konkrétního výrobku vynechány nebo jsou nejasné,
- zda chybějící nebo nejasné informace o hlavních znacích mohou změnit rozhodnutí průměrného spotřebitele o obchodní transakci.

Hlavní znaky, kterým spotřebitelé při nákupu značkových výrobků věnují pozornost

Existence jednoho nebo několika značkových výrobků v obecné nabídce určité kategorie zpracovaných potravinářských výrobků (např. kávy, čokolády, čaje, limonád atd.) ovlivňuje výběr většiny spotřebitelů. Rozhodnutí spotřebitele o obchodní transakci ve prospěch značkového výrobku je z velké části založeno na vnímání, co pro něj daná značka představuje. Pokud jde o potraviny, jde o subjektivní názor vytvářený prostřednictvím smyslové zkušenosti každého spotřebitele, jeho stravovacích preferencí a na základě takových faktorů, jako je vystavení spotřebitele reklamě konkrétní značky a snahám o vybudování určité image.

Průměrný spotřebitel nemusí značkový výrobek koupit, pokud má důvody domnívat se, že výrobek neodpovídá jeho vlastním představám o tom, jaký by značkový výrobek měl být.

⁽¹⁾ Tímto testem se určí, které informace lze považovat za podstatné nebo, jinými slovy, významné pro spotřebitele.

Obtížnost posuzování přítomnosti možných klamavých prvků ve sdělení o značkových výrobcích spočívá ve skutečnosti, že vnímané „značkové“ vlastnosti daného výrobku nemají podobu objektivního a měřitelného výslovného popisu ze strany tvůrců značky. Jsou spotřebitelům naznačeny různými nepřímými komunikačními prostředky a/nebo obecnými tvrzeními o tom, že výrobek je v souladu se svou ochrannou známkou, nebo co jej v průběhu času proslavilo. Na obalech potravin se často setkáváme např. s tvrzením jako „originální“, „jedinečný“, „původní receptura“, „vychutnejte si svou oblíbenou pochoutku kdekoli“.

Provedené studie o věrnosti značce prokazují, že značky fungují v mysli spotřebitelů jako certifikát pro kontrolovanou a trvalou kvalitu. To vysvětluje, proč mohou někteří spotřebitelé očekávat, že značkové výrobky budou rovnocenné, neli přesně stejné⁽¹⁾ kvality, a to kdekoli a kdykoli jsou zakoupeny, a že je vlastníci značek upozorní, pokud se rozhodnou změnit jakýkoli významný prvek ve složení svých výrobků.

Je též třeba připomenout, že na jednotném trhu, který spotřebitelé obecně chápou jako trh, na kterém nakupují a kde je zajištěn volný oběh zboží a stejný přístup ke zboží, spotřebitelé a priori nepředpokládají, že se výrobky prodávané pod určitou značkou budou v různých zemích lišit.

Pro provozovatele v odvětví potravin a nápojů však „trvalá kvalita“ neznamená nutně shodné výrobky v různých zeměpisných oblastech. Je skutečně běžné, že provozovatelé potravinářských podniků uzpůsobují své výrobky místním spotřebitelským preferencím a jiným podmínkám. Provádí se zejména sensorické optimalizace, aby se vyhovělo stravovacím zvyklostem, které se mohou mezi jednotlivými regiony velmi lišit. Navíc mohou existovat objektivní rozdíly v zásobování vzhledem k zeměpisné a/nebo sezónní dostupnosti surovin (či specifickým místním požadavkům), které ovlivní složení a/nebo chuť výrobků a kterým se proto výrobci mohou jen obtížně vyhnout. Může docházet také k zavádění nových receptur v zájmu zohlednění technického pokroku nebo politik v oblasti nutriční reformulace, což nelze technicky ani ekonomicky provádět současně na všech trzích. A konečně mohou provozovatelé potravinářských podniků také přizpůsobit složení výrobků cenové pružnosti místní poptávky.

Možné nekalé praktiky při uvádění rozdílných potravinářských výrobků na jednotný trh

Nedostatečné informace o rozdílech ve výrobcích uváděných na trh v různých členských státech pod stejnou značkou mohou ovlivnit rozhodnutí spotřebitelů o obchodních transakcích.

Mají-li donucovací orgány po zkontrolování souladu s potravinových právech EU konkrétní informace, jež je po provedení analýzy jednotlivých případů vedou k závěru, že se konkrétní provozovatel potravinářského podniku při uvádění rozdílných výrobků na trh může dopouštět nekalých obchodních praktik, mohou zvážit provedení testů trhu, které zahrnují porovnání výrobku v různých regionech a zemích. Takové testy by se měly provádět pomocí společné metody testování, na které Komise v současnosti pracuje. Výsledek této práce by mohl poskytnout další důkazy a doporučení ke zkoumané otázce.

Pokud testy zjistí, že potravinářské výrobky:

- mají zdánlivě stejný vzhled,
- jsou uváděny na trh pod stejnou značkou,
- ale vykazují významné rozdíly ve složení a/nebo sensorickém profilu.

Donucovací orgány musí případ od případu zvažovat, zda je třeba provést další šetření, aby se posoudilo, zda byly dotčené výrobky uváděny na trh v souladu se směrnicí o nekalých obchodních praktikách, včetně požadavku chovat se v souladu s náležitou profesionální péčí⁽²⁾, založeného na čl. 5 odst. 2 uvedené směrnice. Při takovém posouzení

⁽¹⁾ U některých kategorií značkových výrobků, např. parfémů, luxusního zboží či automobilů, lidé hledají přesně stejné výrobky a bojí se padělků. Lze očekávat, že stejné chování se bude opakovat u všech druhů spotřebního zboží.

⁽²⁾ „Náležitou profesionální péčí“ se rozumí úroveň zvláštních dovedností a péče, kterou lze od provozovatele podniku ve vztahu ke spotřebiteli rozumně očekávat a která odpovídá poctivým obchodním praktikám a/nebo obecným zásadám dobré víry v oblasti činnosti provozovatele podniku. Zahrnuje také dodržování kritérií kvality a kontroly zveřejněných provozovatelem podniku, jako jsou certifikace jakosti a jiné certifikace.

Patří sem zásady, které již byly dobře zavedeny v právních předpisech členských států před přijetím směrnice o nekalých obchodních praktikách, jako „poctivé obchodní praktiky“, „dobrá víra“ a „osvědčené tržní postupy“. Tyto zásady zdůrazňují normativní hodnoty, které platí pro konkrétní oblast obchodních činností. Takové normativní hodnoty by měly zahrnovat dodržování platných odvětvových právních předpisů a pokynů k nim, jak jsou popsány v části 1.

jednotlivých případů by se mělo na základě konkrétních faktů a okolností každého případu přihlídnout k důvodům rozdílnosti výrobků a také k následujícím prvkům, aby bylo možné posoudit, zda mohou ovlivnit chování spotřebitelů:

- Vzhled výrobku nebo reklama na něj, jež by spotřebitele přiměly věřit, že výrobek je všude na jednotném trhu stejný, jako zdůrazňování jeho jedinečnosti, původu jeho prvovýroby, originality, jeho tradičního jedinečného způsobu výroby nebo receptury, jeho souladu s recepturou vytvořenou před mnoha lety na konkrétním místě atd.
- Marketingové strategie různých verzí výrobku, které mohou být pro spotřebitele matoucí. Provozovatel podniku, který na jednotném trhu distribuuje různé třídy kvality, má například distribuční strategii, podle níž uvádí na trh v určitých regionech/zemích pouze nižší třídy, aniž by poskytl dostatek informací, na jejichž základě by spotřebitel zjistil, jaká třída je na místním trhu k dispozici.
- Chybějící či nedostatečná informovanost spotřebitelů (jakýmkoli prostředky komunikace s veřejností) o skutečnosti, že v porovnání s minulostí byly významně změněny prvky složení jejich výrobků (např. zavedení nové receptury), přičemž změny složení např. v souvislosti s politikami členských států v oblasti nutriční reformulace se považují za odpovídající požadavku na náležitou profesionální péči.

Posouzení toho, kdy se jedná o „významné“ rozdíly, se může lišit na základě skutečností a okolností každého případu, avšak o významné rozdíly v hlavních znacích výrobků se obecně jedná, pokud: i) se jedna či několik klíčových složek nebo jejich poměr ve výrobku významně liší ve srovnání s referenčním výrobkem; ii) tento rozdíl může změnit ekonomické chování průměrného spotřebitele, který by se při nákupu rozhodl jinak, kdyby si byl takového rozdílu vědom.

Praktická hlediska

V těchto šetřeních by měly úzce spolupracovat orgány pro směrnici o nekalých obchodních praktikách a orgány potravinového práva, aby zajistily, že nálezy jejich příslušných šetření týkajících se stejného provozovatele podniku a/nebo obchodní praktiky jsou v souladu. A to zejména:

- Pro každý potravinářský výrobek by měla být provedena předběžná kontrola všech požadavků stanovených podle nařízení o poskytování informací o potravinách.
- U potravinářských výrobků, na něž se vztahují normy ohledně jejich složení, je třeba ověřit rovněž jejich soulad s právními požadavky platných nařízení⁽¹⁾.
- Pokud jakákoli informace požadovaná podle výše uvedených nařízení chybí, nebo je předložena zavádějícím způsobem, měly by orgány přijmout nezbytná donucovací opatření.
- Šetření potenciálních jiných nekalých obchodních praktik probíhá podle směrnice o nekalých obchodních praktikách.

Přeshraniční spolupráce

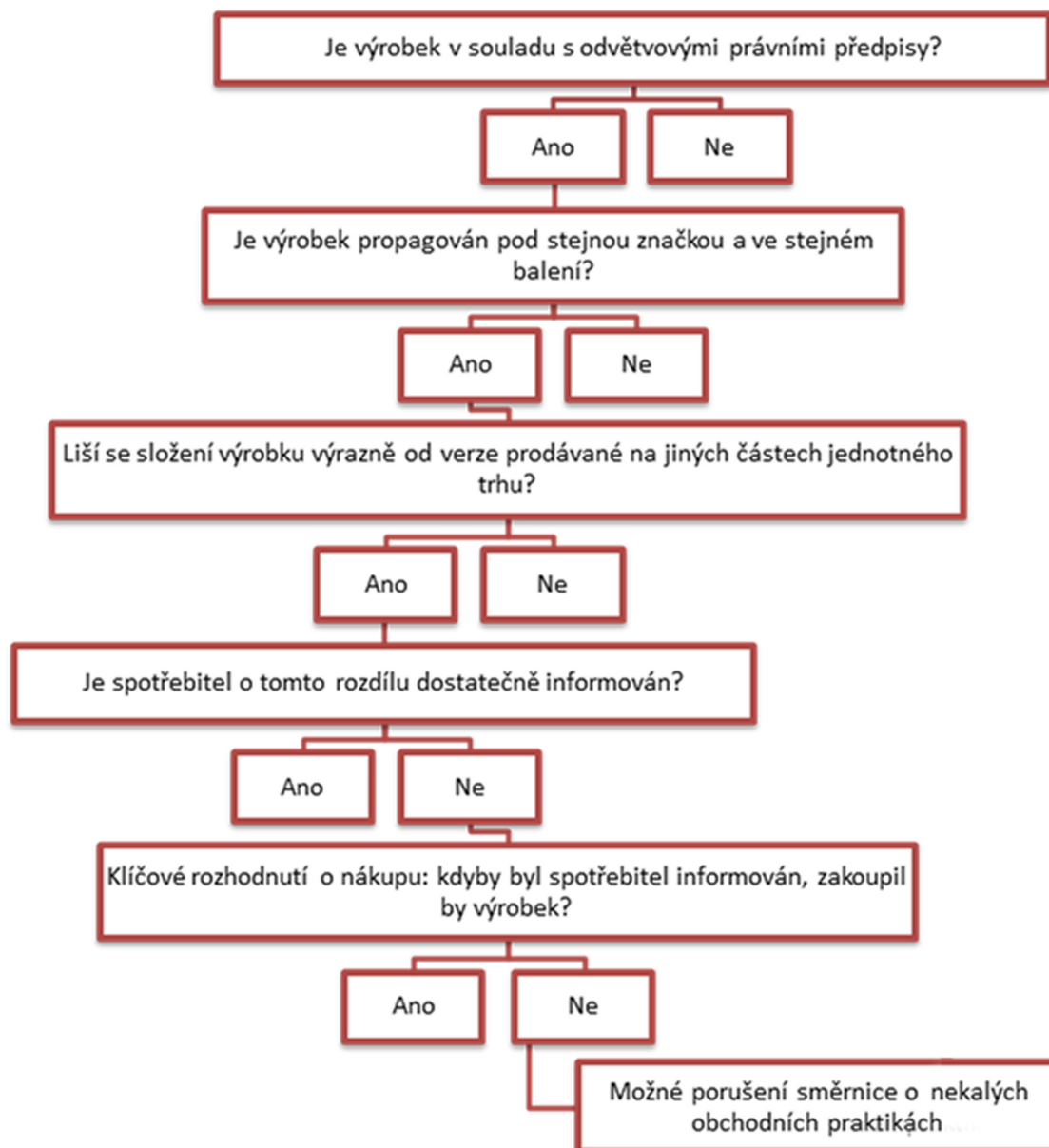
Jelikož se tato otázka týká praktik provozovatelů podniků na celém jednotném trhu a zahrnuje přeshraniční rozměr, měly by se příslušné orgány v případě potřeby snažit provádět výše uvedená šetření koordinovaným způsobem v rámci nařízení (ES) č. 2006/2004 o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele⁽²⁾. Nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele stanoví jasnou povinnost vzájemné pomoci příslušných orgánů, aby se zajistilo, že orgány členského státu, v němž je obchodník usazen, přijmou nezbytná opatření, jimiž je ukončeno porušování předpisů, jímž jsou dotčeni spotřebitelé v jiné jurisdikci Unie. Nařízení rovněž stanoví povinnost, aby se orgány v celé EU vzájemně upozorňovaly na možná porušení předpisů a vyměňovaly si informace o takových porušeních. V případě zavádějících informací

⁽¹⁾ Jedná se např. o konzervované tuňáky, pro jejichž složení stanoví normu nařízení Rady (EHS) č. 1536/92 ze dne 9. června 1992, kterým se stanoví společné obchodní normy pro konzervované pravé a nepravé tuňáky (Úř. věst. L 163, 17.6.1992, s. 1) a nařízení Rady (EHS) č. 2136/89 ze dne 21. června 1989 o stanovení společných obchodních norem pro konzervované sardinky a obchodních názvů pro konzervované sardinky a výrobky typu sardinek (Úř. věst. L 212, 22.7.1989, s. 79).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 ze dne 27. října 2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele (nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele) (Úř. věst. L 364, 9.12.2004, s. 1).

ohledně znaků potravinářského výrobku by měly orgány na ochranu spotřebitele země, v níž mohou být spotřebitelé poškozeni, plně využít nástrojů, jež jim poskytuje nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele, a požádat příslušný orgán/příslušné orgány v zemi, v níž je obchodník usazen, o pomoc. V této souvislosti posiluje nové nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele, které v EU vstoupí v platnost do konce roku 2019, mechanismy spolupráce a dohledu stávajícího systému, a umožní rychlejší a účinnější výměnu informací a upozornění na porušování předpisů v celé EU. Komise může tuto práci usnadnit a v rámci programu Spotřebitelé na ni mohou být přiděleny finanční prostředky.

Posuzování potenciálně nekalých obchodních praktik v případě značkových potravinářských výrobků – schéma postupu:

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÁ KOMISE

Směnné kurzy vůči euro ⁽¹⁾

28. září 2017

(2017/C 327/02)

1 euro =

měna	směnný kurz	měna	směnný kurz		
USD	americký dolar	1,1778	CAD	kanadský dolar	1,4684
JPY	japonský jen	132,56	HKD	hongkongský dolar	9,1977
DKK	dánská koruna	7,4402	NZD	novozélandský dolar	1,6363
GBP	britská libra	0,87635	SGD	singapurský dolar	1,6010
SEK	švédská koruna	9,5800	KRW	jihokorejský won	1 350,15
CHF	švýcarský frank	1,1460	ZAR	jihoafrický rand	15,9189
ISK	islandská koruna		CNY	čínský juan	7,8436
NOK	norská koruna	9,3575	HRK	chorvatská kuna	7,4975
BGN	bulharský lev	1,9558	IDR	indonéská rupie	15 892,06
CZK	česká koruna	26,041	MYR	malajsijský ringgit	4,9839
HUF	maďarský forint	311,06	PHP	filipínské peso	59,998
PLN	polský zlotý	4,3122	RUB	ruský rubl	68,3855
RON	rumunský lei	4,6003	THB	thajský baht	39,327
TRY	turecká lira	4,1994	BRL	brazilský real	3,7484
AUD	australský dolar	1,5054	MXN	mexické peso	21,3956
			INR	indická rupie	77,1150

⁽¹⁾ Zdroj: referenční směnné kurzy jsou publikovány ECB.

Nová národní strana euromincí určených k oběhu

(2017/C 327/03)

Národní strana nové dvoueurové pamětní mince určené k oběhu a vydávané Finskem

Euromince určené k oběhu mají v rámci celé eurozóny postavení zákonného platidla. S cílem informovat širokou veřejnost a všechny, kdo přicházejí s mincemi do styku, Komise zveřejňuje popis návrhů všech nových euromincí⁽¹⁾. V souladu se závěry Rady ze dne 10. února 2009⁽²⁾ v této věci se členskými státy eurozóny a zemím, které uzavřely měnovou dohodu s Evropskou unií, na jejímž základě mohou vydávat euromince, povoluje za určitých podmínek vydávat pamětní euromince určené k oběhu, mimo jiné za podmínky, že jde výlučně o mince v nominální hodnotě dvou eur. Tyto mince mají stejné technické charakteristiky jako ostatní dvoueurové mince, ale jejich národní strana má pamětní motiv, jenž má z hlediska národního nebo evropského vysokou symbolickou hodnotu.

Vydávající země: Finsko**Pamětní motiv:** finská příroda

Popis návrhu: Vnitřní stranu mince tvoří vzor znázorňující kartografickou podobu měsíce viděného z finského ostrova Harmaja. V horní části měsíce je zobrazena vrána sedící na větvi. V dolní části návrhu je uprostřed umístěn rok vydání „2017“. Na levé straně uprostřed se nachází označení vydávající země „FI“. Značka mincovny je umístěna uprostřed vpravo.

Na mezikruží mince je dvanáct hvězd evropské vlajky.

Objem emise: 500 000 mincí**Datum emise:** říjen 2017

⁽¹⁾ Národní strany všech mincí, které byly vydány v roce 2002, naleznete v Úř. věst. C 373, 28.12.2001, s. 1.

⁽²⁾ Viz závěry Rady pro hospodářské a finanční věci ze dne 10. února 2009 a doporučení Komise ze dne 19. prosince 2008 o společných pokynech pro národní strany a vydávání euromincí určených k peněžnímu oběhu (Úř. věst. L 9, 14.1.2009, s. 52).

Nová národní strana euromincí určených k oběhu

(2017/C 327/04)

Národní strana nové dvoueurové pamětní mince určené k oběhu a vydávané Kyprem

Euromince určené k oběhu mají v rámci celé eurozóny postavení zákonného platidla. S cílem informovat širokou veřejnost a všechny, kdo přicházejí s mincemi do styku, Komise zveřejňuje popis návrhů všech nových euromincí⁽¹⁾. V souladu se závěry Rady ze dne 10. února 2009⁽²⁾ v této věci se členským státům eurozóny a zemím, které uzavřely měnovou dohodu s Evropskou unií, na jejímž základě mohou vydávat euromince, povoluje za určitých podmínek vydávat pamětní euromince určené k oběhu, zejména za podmínky, že jde výlučně o mince v nominální hodnotě dvou eur. Tyto mince mají stejné technické charakteristiky jako ostatní dvoueurové mince, ale jejich národní strana má pamětní motiv, jenž má z hlediska národního nebo evropského vysokou symbolickou hodnotu.

Vydávající země: Kypř

Pamětní motiv: Pafos 2017 – Evropské hlavní město kultury

Popis návrhu: Návrh zobrazuje antický Odeon v Pafosu – malý amfiteátr, který byl postaven již ve 2. století našeho letopočtu. V současné době slouží jako místo konání letních hudebních a divadelních představení a uskuteční se v něm i řada akcí v rámci programu „Pafos 2017 – Evropské hlavní město kultury“. Ve vnitřní části národní strany mince je vepsán název země „ΚΥΠΡΟΣ ΚΙΒΡΙΣ“ a nápis „Πάφος 2017 – Πολιτιστική πρωτεύουσα Ευρώπης“ (Pafos 2017 – Evropské hlavní město kultury).

Na mezikruží mince je dvanáct hvězd evropské vlajky.

Objem emise: 430 000

Datum emise: Čtvrté čtvrtletí 2017

⁽¹⁾ Národní strany všech mincí, které byly vydány v roce 2002, naleznete v Úř. věst. C 373, 28.12.2001, s. 1.

⁽²⁾ Viz závěry Rady pro hospodářské a finanční věci ze dne 10. února 2009 a doporučení Komise ze dne 19. prosince 2008 o společných pokynech pro národní strany a vydávání euromincí určených k peněžnímu oběhu (Úř. věst. L 9, 14.1.2009, s. 52).

V

(Oznámení)

ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍ SE PROVÁDĚNÍ POLITIKY HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

EVROPSKÁ KOMISE

Předběžné oznámení o spojení podniků**(Věc M.8623 – Borealis/OTPP/SSE/Maple)****Věc, která může být posouzena zjednodušeným postupem****(Text s významem pro EHP)**

(2017/C 327/05)

1. Komise dne 18. září 2017 obdržela oznámení o navrhovaném spojení podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004⁽¹⁾.

Toto oznámení se týká těchto podniků:

- Borealis Smart Holdings BV (Nizozemsko), patřícího do skupiny Borealis European Holdings BV a kontrolovaného podnikem Omers Administration Corporation (Kanada),
- Ontario Limited (Kanada), patřícího do skupiny Ontario Teachers' Pension Plan Board (Kanada),
- SSE Maple Limited (Spojené království), patřícího do skupiny SSE plc (Spojené království),
- Maple TopCo Limited (Spojené království).

Podniky SSE Plc („SSE“), Ontario Teachers' Pension Plan Board („OTPP“) a Borealis European Holdings BV („Borealis“) získávají ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) a čl. 3 odst. 4 nařízení o spojování společnou kontrolu nad podnikem Maple Topco Limited („Maple“).

Spojení se uskutečňuje na základě smlouvy o řízení nebo jakýmkoli jiným způsobem.

2. Předmětem podnikání příslušných podniků je:

- podnik Borealis působí jako správce pro podnik Omers Administration Corporation („Omers“). Podnik Omers je správcem penzijního plánu Ontario Municipal Employees Retirement System Primary Pension Plan,
- podnik SSE je energetická společnost působící ve Spojeném království a v Irsku,
- podnik OTPP je správcem největšího kanadského oborového penzijního plánu,
- podnik Maple působí v oblasti poskytování měřičů dodavatelům energie ve Spojeném království.

3. Komise po předběžném posouzení zjistila, že by oznamovaná transakce mohla spadat do působnosti nařízení o spojování. Konečné rozhodnutí v tomto ohledu však zůstává vyhrazeno.

V souladu se sdělením Komise o zjednodušeném postupu ohledně některých spojování podle nařízení Rady (ES) č. 139/2004⁽²⁾ je třeba uvést, že tato věc může být posouzena podle postupu stanoveného sdělením.

4. Komise vyzývá zúčastněné třetí strany, aby jí k navrhované transakci předložily své případné připomínky.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1 („nařízení o spojování“).

⁽²⁾ Úř. věst. C 366, 14.12.2013, s. 5.

Připomínky musí být Komisi doručeny nejpozději do deseti dnů po zveřejnění tohoto oznámení. Je třeba vždy uvést toto číslo jednací:

M.8623 – Borealis/OTPP/SSE/Maple

Připomínky lze Komisi zaslat e-mailem, faxem nebo poštou. Použijte tyto kontaktní informace:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Fax +32 22964301

Poštovní adresa:

Commission européenne/Europese Commissie
Direction générale de la concurrence
Greffé des concentrations
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS